

מ"ת 56990/09/14 - מדינת ישראל נגד ירין אלמקיס

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 56990-09-14 מדינת ישראל נ' אלמקיס(עציר)

בפני	כב' השופט אמיר דהאן
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	ירין אלמקיס (עציר)

המשיב : הובא על ידי שב"ס .

ב"כ המשיב : עו"ד גלבמן בשם עו"ד כץ .

ב"כ המאשימה : עו"ד עדי פנחסי .

החלטה

לפני בקשת המאשימה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

המשיב ירין אלמקייס יליד 1992 מאשקלון הועמד לדין ביום 24.9.14.

כתב האישום:

כתב האישום מייחס למשיב כי ביום 30.8.14 התפרץ למחסן ובו אופנוע, המשיב ושותפו ניסרו את מנעול המחסן וגנבו משם את האופנוע, לאחר מכן העביר המשיב את האופנוע לדודתו.

בהמשך הדברים הגיע קטין בתאום, לביתה של דודתו של המשיב, נתן לה ₪ 5,900 ונטל את האופנוע.

כל זאת עשה המשיב בהיותו בתנאי שחרור במסגרת ת"פ 13403-02-14 ותוך הפרת תנאי שחרור אלה.

ראיות לכאורה

ב"כ המשיב חלקה על הראיות לפריצה להיזק ולגניבה אך אינה חולקת על הראיות לעניין הפרת התנאים בת"פ 13403-02-14.

אכן גם אם ישנן ראיות לכאורה למעשיו של המשיב ביום 30.8.14 ספק אם האירוע מקים עילת מעצר עד לתום ההליכים ומשום כך יש ליעל את הדיון ולהימנע מלדון בעניין זה כאשר העובדות המקימות עילת מעצר על פי סעיף 21 (2) לחסד"פ מעצרים אינן מצויות במחלוקת.

אמרתה של אימו של המשיב אסתר אלמקייס מיום 19.9.14 מפרטת כי פעמים רבות בלילה וביום נהג המשיב לצאת ללא השגחתה למרות תנאי השחרור שנקבעו לו בתיק.

גם אמרתו של הקטין מיום 17.9.14 מפלילה את המשיב בסחר ברכוש גנוב כאשר הקונה פגש אותו במקרה בחוץ.

אמרתה של דודתו של המשיב גב' שרה סרוסי מיום 18.9.14 מראה כי המשיב הגיע והשאיר אצלה את האופנוע למכירה **וכי הוא הגיע לבדו.**

יש לציין כי רק ביום 8.4.14 הומר מעצר הבית של המשיב לתנאי של תנועה תוך פיקוח ("מעצר אדם") ולפני כן היה המשיב אמור להיות במעצר בית מלא (החלטה מיום 10.2.14 מ"ת 13429-02-14). מאמרת האם (שורה 29) עולה כי המשיב הפר את מעצר הבית כשם שהפר את חובת הפיקוח.

אשר על כן אני קובע כי ישנן ראיות להחזקת רכוש גנוב ולהפרת תנאי שחרורו של המשיב פעמים רבות.

שאלת מעצרו של אדם אשר הפר תנאי שחרור - המסגרת הנורמטיבית

שחרורו של אדם לחלופת מעצר הוא ביסודו של דבר הסכם המובטח בהוראה חוקית ובסנקציה פלילית. **זהו הסכם של כבוד.** בעת עריכתו **מכבד** בית המשפט את זכותו של המשיב לחירות אשר היא זכות הנובעת מ**כבוד** האדם שלו.

בעת עריכתו מעדיף בית המשפט את **כבודו** של המשיב על **כבוד** הציבור המכונה גם האינטרס הציבורי **כבודם** של אחרים אשר עלול להיפגע משחרורו של אדם שכנגדו מצויה עילת מעצר.

בעת עריכתו נותן בית המשפט את ה**כבוד** הראוי למשיב כאדם המסוגל לקיים את דברו בעתיד, כבוד מסוג מיוחד זה מכונה בשם "אמון".

המשיב מצווה **לכבד** את החלטת בית המשפט בעניינו ואת הציבור אשר הוא שולחו של בית המשפט ובעיקר מצווה **לכבד** את האמון שניתן בו.

הפרת הסכם זה הינה פגיעה ב**כבוד** בית המשפט וב**כבוד** הציבור אשר הוא שולחו של בית המשפט.

אם הופר הסכם זה, הופר מאזן ה**כבוד**, אם נשמט האמון תתמוטט החלופה או אז תכתיב שורת הדין שליחתו של המשיב למעצר והיא תיסוג רק מפני שיקולים מיוחדים ונדירים של תכליתיות ושל מידתיות.

אין לשכוח, ה**כבוד** הינו הערך המוסרי הבסיסי שעליו בחר המחוקק הישראלי להשתית את חקיקתו ואת העשייה

המשפטית, והוא מונח ביסודן של מאות רבות של שנות פסיקה במשפט העברי, עד אשר בא למקומו ב - חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.

ההלכה היא שמי שמפר את תנאי שחרורו - ככלל ייעצר ולא בנקל יינתן בו **אמון** פעם נוספת, ואין חובה על בית המשפט לבחון חלופה פעם נוספת [בש"פ 8830/12 **אלכרישאת**, בש"פ 5673/12 **אטינגר** בש"פ 7364/12 **אדרי**, בש"פ 507/00 **מזרחי** בש"פ 7853/12 **אל עוואדרה**]

גם הרתעת הרבים הובאה כשיקול משמעותי בפסיקת בית המשפט העליון וכך נאמר שם:

"בכך יש משום העברת מסר ברור וחד משמעי, למשחררים לחלופת מעצר, כי אי הקפדה על תנאי השחרור תוביל, ככלל, לחזרתם למעצר מאחורי סורג ובריח בשל אובדן אמונו של בית המשפט בהם " [בש"פ 7853/12 **אל עוואדרה**]

עד כאן הכלל והחריגים השומרים על הכלל קיימים גם הם, הן בהמשך דבריו של בית המשפט העליון והן בהחלטות אחרות.

המדובר הוא במקרים חריגים ובהם ניתן להצביע על נסיבות מיוחדות הן נסיבות ההפרה עצמה והן נסיבות אישיות יוצאות דופן והכול תוך שיקול דעת בנסיבות הקונקרטיות של המקרה הנתון

[בש"פ 782/99 **בן שמחון** , בש"פ 634/09 **שושן** , בש"פ 625/07 **חסדאי**]

עילת מעצר ביחס לחלופה

המשיב מוסיף ועובר עבירות רכוש, סמים והפרת הוראה חוקית ואינו חדל.

המשיב הורשע בשתי עבירות של הפרת הוראה חוקית, החזקת סם שלא לצריכה עצמית והחזקת נכס החשוד כגנוב בשנת 2010.

לאחרונה הורשע המשיב ביום 8.4.14 בת"פ 13403-02-14 .

המשיב הורשע בכך שפרץ למגרש גרורים בעורמה בתחכום ובצוותא עם אחר, ואז גנב משם אופנוע השייך למשטרת ישראל, ונמלט כאשר הוא נוהג באופנוע ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, האופנוע עצמו שימש ראייה בתיק פלילי ולפיכך הורשע המשיב גם בשיבוש הליכי משפט.

לפיכך אין עניינו של המשיב בא בגדר החריגים אשר מצדיקים שחרור למרות הפרת תנאים, חריגים אשר נמנו לעיל, מדובר בהפרות חוזרות ונשנות כאשר המשיב מבצע עבירות תוך כדי אותם הפרות והן עבירות ממן העבירות אשר התכוונו תנאי השחרור למנוע.

כל זאת עשה המשיב לאחר שבית המשפט בא לקראתו, והקל בתנאי מעצרו כאמור בפרוטוקול דיון 8.4.14 ת"פ 13403-02-14.

בנסיבות העניין לא ניתן לבטוח במשיב בחלופת מעצר נוספת ואין מנוס מלהורות על מעצרו עד תום ההליכים.

התיק ינותב לקביעה בפני כב' השופטת שלו .

זכות ערר בתוך 30 יום

ניתנה היום, ו' תשרי תשע"ה, 30 ספטמבר 2014, במעמד הצדדים.